

బాబుల్ని పుట్టించి

-కొండా కుసుమ కుమారి

వెనక్కి పరిగెడుతున్న పచ్చని పంట పొలాల్ని, కరెంటు స్తంభాల్ని చూస్తుంటే అప్పటిదాకా వున్న భయంపోయి ఉత్సాహం చోటు చేసుకొంది నాగమల్లిలో.

రైలు శరవేగంతో పరుగులు పెడుతుంటే మనసు తెలిమబ్బులా తేలి సోతూ పాలపిట్టలా పట్టలు కొడుతున్నట్లనిపించింది.

ఇంకా సేపట్లో అమ్మమ్మ ఒళ్ళో వాలిపోతుండ మకోగాసే నిలువెల్లా వులకింతలే.

అసలు తనింత తొందరగా ఇంత సులువుగా జైలులాంటి ఇంటి నుండి, పడగ నీడలాంటి సవతి తల్లి నుండి బయట పడుతుండమకోలేదు.

అమ్మ పోయాక లోకం అంతా చీకట్లతో ఆ చీకట్లో బూచిలాంటిది పిన్ని!

తనని ప్రతిక్షణం భయపెడుతూ రకరకాలుగా నిందించేది.

చీకటి పొద్దున లేచి ఇంటిడు చాకిరీ చేసి పిల్లల ఆలనా పాలనా చూస్తూ, అడుగులకి మడుగు లొత్తినా చినాట్లా, దెబ్బలూ తప్పేవికాదు.

తనని రాచిరంపాన పెట్టాలన్నదే ఆమె ధ్యేయం.

ఎన్నడైనా తండ్రి కలుగజేసుకొంటే ఆ రోజు ఇంట్లో ప్రళయమే.

అందుకే పెదవి విప్పకుండా ఆమె సాధించుల్ని భరించటం అలవాటు చేసుకొన్నారు ఇద్దరూ.

కాని తనని చూడడానికి అమ్మమ్మ వస్తే మాత్రం చాటుగా ఆమె ఒళ్ళో వాలి బావు రునునేది "నన్ను నీతో తీసుకోపో అమ్మమ్మా!" అంటూ.

పాపం తననీ నరకం నుండి తప్పించాలని చాలాసార్లు ప్రయత్నించింది అమ్మమ్మ.

కాని పిన్ని ఒప్పకొంటేగా

"సవతి తల్లి చూడలేదని నా మీద నింద వెయ్యటానికా? ఎంత తెలివి? నా గొంతులో వూపిరి వుండగా అడ్డమైన వాళ్ళతో పంపటం జరగని పని!" అంటూ తెగేసి చెప్పింది.

అమ్మమ్మ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకొని "ఎందుకు పంపుతుంది? తననీ, తన పిల్లల్ని కాలు క్రింద

పెట్టనివ్వకుండా ఇంటిడు చాకిరీ ఎవరు చేస్తారని! ఇప్పడంటే పంపదు కాని నీ వెత్తిన నాలుగక్షింతలు పడ్డాక తప్పదుగా" అంటూ ఓదార్చేది.

పెళ్ళి విజయంతలపు కొస్తే చాలు బావగు రొస్తాడు నాగమల్లికి. పట్టుకొని కలువల కోసం చెరువుకి తీసికెళ్ళటం, ప్రసాదం కోసం పరుగులు పెట్టటం, మామిడి తోటలో షికార్లు కొట్టటం అవురూప దృశ్యాల్లో మనసులో మెదులుతాయి.

పైగా అమ్మమ్మ "మీ బావ నిన్ను చూడాలని తెగ కలవరిస్తున్నాడే! నున్నివ్వడు ఎంత సాడవు ఎదిగావంటూ వీధిలో వున్న ఆడపిల్లలనందరినీ చూపిస్తూ అడుగుతాడు" అన్నవ్వడు సిగ్గు ముంచుకొచ్చేది.

"అయితే బావకు నేనంటే ఇష్టమేనా అమ్మమ్మా!"

"పెళ్ళాం మాట వివకుండా మీ నాన్న నిన్ను మీ బావకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే వున్నట్లో పెట్టుకొని చూసుకుంటాడు. అంతిష్టం"

ఆ మాట అమృతపు జల్లులా అనిపించేది.

కళ్యాణ ఘడియ కోసం ఎదురు చూస్తుండ గానే ఇంట్లో ప్రళయం చెలరేగింది.

26-4-96 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్యవారపత్రిక

సెక్స్ సామర్థ్యానికి పండ్లు?!

సెక్స్ జోలికి పోని జీవి బహుశా ఈ భూమ్మీదలేదేమో! జీవితం సెక్స్ కోసమే కాకపోయినా, జీవితంలో సెక్స్ ఎంతో ముఖ్యం. ఆటవిక దశలో మనిషి పచ్చికాయలు, పండ్లు తిని దృఢంగా వుంటూ, చురుగ్గా వ్యవహరించేవాడు. సెక్స్ లో మజా చవిచూడాలని గ్రీకులు క్యాబేజీ రసాన్ని త్రాగేవారు. రష్యాలోని వ్యవసాయదారులు గుమ్మడికాయ రసాన్ని త్రాగుతున్నారు. ఉల్లి పాయ రసం, కేరట్ రసాలుకూడా సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని పెంచుతాయట.

సెక్స్ సై కోరిక చెలరేగినప్పుడు మెదడు, ఎండోక్సైన్ గ్రంథులకు సంకేతాలను పంపిస్తుంది. ఈ గ్రంథులు మళ్ళీ హార్మోన్లను తయారు చేసి రతంలో తారాస్థాయికి చేర్చుతాయి. మందుల్ని వాడి సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవాలనుకోవడం అవివేకం. నిజానికి ఏ మందూ సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని పెంచదుకాని, ఉత్తేజపరుస్తుంది. ఈ మందులు ఎక్కువ కాలంపాటు వాడితే చర్మవ్యాధులు, ఉదరకోశవ్యాధులు వస్తాయి. ఎండోక్సైన్

గ్రంథులు జబ్బుపడి హార్మోన్లను విడుదల చేయలేని పరిస్థితుల్లోనే మందుల్ని వాడుకోవాలి. మంచిపోషకాహారం, మానసికోల్లాసం ఆరోగ్యాన్ని, సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని పెంచుతాయి.

తాజాపండ్లు, కూరలు మెదడులో ఆకలి, దాహం, సెక్స్ కోరికలను నిర్దేశించే 'లింబిక్ వ్యవస్థ'ను సమర్థవంతంగా పనిచేయిస్తాయి. వీటిలో వుండే ఖనిజాలు, విటమిన్లు, ఎంజైమ్ మూలంగానే సెక్స్ సామర్థ్యం పెరుగుతుందని బ్రిటన్ శాస్త్రవేత్తల పరిశోధనలు చెబుతున్నాయి.

తోటకూర, కేరట్, మామిడి, మునగ, బొప్పాయిల్లో వుండే విటమిన్ 'ఎ', కొలెస్టరాల్ ను సమర్థవంతమైన సెక్స్ హార్మోన్లుగా తీర్చిదిద్దుతుంది. బంగాళాదుంప, అరటి, గుమ్మడికాయల్లో వుండే విటమిన్ 'బి' సెక్స్ హార్మోన్ల ఉత్పత్తిలో ప్రముఖపాత్రను వహిస్తుంది. అరటి పండులో వుండే పొటాషియం మానసిక వ్యాకులతను తగ్గించి మనస్సును ప్రశాంతంగా వుంచుతుంది.

సిగరెట్లు, మసాలాలు, ఆల్కహాల్, బ్రాంది ఇవన్నీ విటమిన్లను నాశనం చేస్తాయి. చెడు ఆలవాట్లను మాని, తాజా కూరలు, పండ్లను తీసుకుంటే చక్కటి ఆరోగ్యంతో పాటుగా సెక్స్ సామర్థ్యం కూడా పెంపొందించుకోవచ్చు.

- ఎ.ఎన్.ఎస్. శంకరరావు

వూలసజ్జలా నిండుగా పరిమళ భరితంగా అనిపించింది.

పైగా ఆ పిల్ల అమాయకత్వం చూస్తుంటే ఏట్లో చేపపిల్ల ఎగిరొచ్చి ఒళ్ళో పడినట్లుగా వుంది.

“ఇదిగో అమ్మామ్మా! టక్కెట్టు లేకుండా ప్రయాణం చెయ్యటం నేరం. అందుకుగాను జరిమానాతో డబ్బు కట్టాలి. లేదంటే నిన్ను పోలీసులకి అప్పగించాలి”

బెదిరిపోయింది. “పోలీసులంటే భయం నాకు. నన్నెదిలెయ్యండి. మావూరు వెళ్ళిపోతాను. మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను” ఒంగ బోయింది.

భుజం పట్టి ఆసాడు. “అయితే నేను చెప్పినట్లు విను. ఈ రాత్రికి నాతో వుండిపోయావంటే పొద్దుటే మీ వూరు వెళ్ళిపోవచ్చును” కన్ను గీటాడు.

అదిరిపడింది. ఏడుస్తూ “నేనలాంటి దాన్ని కాదు. నన్నెదిలెయ్యండి” వేతులు జోడించింది. సిగరెట్ విసిరి నిలబడ్డాడు.

“నిన్ను వదిలి పెట్టాననుకో అదిగో అక్కడ నిలబడి ఇటు చూస్తున్న ఆ పోలీసులు వూరుకోరు. నాళ్ళు తీసుకెళ్ళి రెండు రోజులు జైల్లో పడేసి నాళ్ళ అవసరం తీరాక వదిలేస్తారు. ఆ తర్వాత నిన్ను ఆ ఫెన్సింగ్ దగ్గర కూర్చోని కబుర్లు చెప్పకుంటున్న గూండా వెధవలిద్దరూ మాయమౌతారు”

టలతో లొంగ దీసుకుంటారు. తర్వాత ఆ సిమెంటు బెంచీ మీద కూర్చోని కారాకీళ్ళి నములుతూ నీలాంటి పడుచు పిల్లలకి గాలం వేసే ఆ నడివయసు స్త్రీకి అమ్మేస్తారు. ఆమెకు పట్నంలో వ్యభిచార గృహాలున్నాయి. ఇక నీ మిగిలిన బతుకంతా అక్కడే. చెప్ప ఏం చెయ్యమన్నావో! తాపీగా అడిగాడు.

బావురుమంది నాగమల్లి.

చిరాకుపడ్డాడు ముకుందరావు. “ఇదిగో ఏదీ గోలపెట్ట ప్రయోజనం లేదు. నేను వెళ్ళాలి. చెప్ప ఏం చెయ్యమన్నావో”

తలెత్తి చుట్టూ చూసింది.

కొంచెం దూరంలో నిలబడ్డ పోలీసు లాఠీ వూపుకొంటూ ఇటీ చూస్తున్నాడు. ఫెన్సింగుకి అనుకుని కూర్చున్న గూండా లిద్దరూ కబుర్లు చెప్పకొంటున్నారు. సిమెంటు బెంచీ మీద కూర్చున్న నడి వయసు స్త్రీ కారా కీళ్ళి నములుతూ మధ్య మధ్య దేగ చూపుల్ని ఇటు విసురుతూంది.

పులివోట చిక్కినట్లునిపించింది. కాళ్ళా వేళ్ళాపడి బ్రతిమలాడుకొన్నా కనికరంచూపలేదు అతడు.

చివరకు పాగిలి పాగిలి ఏడుస్తూనే బలికా బోతున్న మేకపిల్లలా అతడి వెనకే అడుగులు వెయ్యక తప్పలేదు నాగమల్లికి.

ముకుందరావు విజయగర్వంతో చూసాడు. ఉత్సాహం పురకలు వేసింది అతడిలో.

మసక చీకట్లు ఆవరించి నిశ్శబ్దం రాజ్యం చేస్తూనే పరిసరాల్లో.

ఓ క్షార్తరు ముందాగి తాళం తీసి “పద లోపలకు” అన్నాడు.

పులి గుహలోకి అడుగు పెడుతున్నట్లుగా అనిపించింది. బావను తలుచుకొని కుమిలిపోయింది. ఇల్లొదిలి వచ్చినందుకు తనని తాను శపించుకొంది.

“సార్!” రైల్వే పోర్టరు పిలిచాడు. విసుగ్గాచూసాడు.

“ఇప్పుడే ఫావొచ్చింది సార్! అమ్మగారు ప్రసవింవారట. ఆడపిల్ల!” తృప్తిపడ్డాడు.

“ఆడపిల్ల ఇంటికి మహాలక్ష్మీసార్! పార్టీ ఇవ్వాలి” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఎవరో ఈద్రీ చెంప మీద కొట్టినట్లుంది. అప్పటి వరకూ వున్న మత్తుపోలేదో విడివడినట్లుంది. నాగమల్లివెళ్ళి తిరిగాడు.

నన్నగా వెక్కుతున్న ఆ పిల్ల దారితప్పిన లేడికూ నలా కనిపించింది. అమాయకపు లేగదూడలా అనిపించింది.

ఎక్కడి మందో ఓ శీతల పవనం వీచగా వెమ్మదిగా “పద. మా ఇంటికే వెళదాం!” అన్నాడు ముకుందరావు.

26-4-96 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్తు